

ความสัมพันธ์ของความรู้สึกสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย ที่มีต่อบริการนวดแผนไทยในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

The Relationship between Health Consciousness and Attitudes of Malaysian
Tourists towards Thai Traditional Massage Services in Muang, Songkhla Province

กองพล	ฤทธิโชติ	Kongpol	Rittichot ¹
ปิยะนุช	ปรีชานนท์	Piyanuch	Preechanon ²
ธีรศักดิ์	จินดาบถ	Teerasak	Jindabot ³

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ความรู้สึกสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย และความสัมพันธ์ของความรู้สึกสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในระหว่างเดือนธันวาคม 2558 ถึงเดือนมีนาคม 2559 จำนวน 500 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 53.8 อายุระหว่าง 40 – 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.2 สถานภาพสมรสหรืออยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 71 ศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 76 ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนหรือห้างร้าน คิดเป็นร้อยละ 41.8 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็น 25.4 เลือกลงใจสุขภาพด้วยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 31.6 ตัดสินใจใช้บริการนวดแผนไทยจากปัจจัยด้านผู้พูด เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการรับบริการมากที่สุด ตัวแปรด้านความรู้สึกสุขภาพอยู่ในระดับดีมาก เพราะมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพอยู่ตลอดเวลา และตัวแปรด้านทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ความรู้สึกสุขภาพมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในทิศทางเดียวกันระดับสูงและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความรู้สึกสุขภาพ ทัศนคติ การนวดแผนไทย

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ E-mail: babiegunnawi@hotmail.com

² ดร.อาจารย์ที่ปรึกษา คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ E-mail: piyanuch.p@psu.ac.th

³ ผศ.ดร.อาจารย์ที่ปรึกษา ร่วม คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ E-mail: teerasak.j@psu.ac.th

Abstract

The objectives of this research are to investigate the attitudes of Malaysian tourists towards Thai traditional massage services, their health consciousness, and the relationship between health consciousness and their attitudes towards Thai traditional massage services. The samples of this study are 500 Malaysian tourists who are traveling in Muang, Songkhla Province during December 2015 to March 2016. The data are statistically calculated for percentage, means, and standard deviations and the relationship is analyzed using Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The results reveal that the sample are 53.8 percent male, 33.2 percent aged 40 – 49 years, 71 percent married status, 76 percent bachelor's Degree, 41.8 percent private sector, and 25.4 percent less than 5,000 R.M. monthly average income. They take care of themselves by exercising regularly and they decide to get Thai traditional massage services according to knowledge and skills of Thai traditional massage practitioners, tools and materials used the most. Their health consciousness is at a very high level, and their attitudes towards Thai traditional massage services are at a strongly agreement. The result of relationship show that their health consciousness is highly correlated with their attitudes towards Thai traditional massage services in the same direction and the statistically significant is at 0.05 levels.

Keywords: Health Consciousness, Attitudes, Thai Traditional Massage Services

บทนำ

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา มีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวมาเลเซียและอินโดนีเซีย ซึ่งถือได้ว่าเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจที่สำคัญและมีบทบาทในการนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและยิ่งไปกว่านั้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดการกระจายรายได้ กระตุ้นการผลิต การจ้างงาน และสร้างอาชีพให้กับคนในชุมชน

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลานอกจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว สงขลายังมีแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถานและโบราณวัตถุ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาค้นคว้าตลอดจนพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของจังหวัด นอกจากนี้ยังมีศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนการละเล่นและภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ จนทำให้จังหวัดสงขลามีแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้จังหวัดสงขลา ยังกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงธุรกิจ (กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, 2558) เพื่อดำเนินการพัฒนาและเพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวไว้รองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ และสร้างศูนย์บริการต่างๆ ไว้บริการนักท่องเที่ยวอย่างครบวงจร ดังเช่น ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ศูนย์รักษาความปลอดภัยชายหาด และศูนย์บริการนวดแผนไทย เป็นต้น

การบริการนวดแผนไทยเป็นการให้บริการตามภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มาจากวัฒนธรรม ความรู้ ปรัชญา ของแต่ละท้องถิ่นจนกลายมาเป็นที่ยอมรับ เพราะกระแสตื่นตัวต่อการรักษาสุขภาพของมนุษย์ที่มีความใส่ใจมากขึ้น และได้เล็งเห็นถึงการบรรเทาความเครียดและอาการเจ็บป่วยที่ไม่ต้องพึ่งยา แต่ใช้วิถีธรรมชาติบำบัดและอบประคบด้วยสมุนไพร (โสมนัสสา โสมนัส, 2549) ซึ่งบริการนวดแผนไทยในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ได้รับการตอบรับจากนักท่องเที่ยวมาเลเซียเพิ่มมากขึ้น เพราะมีการให้บริการนวดแผนไทยที่หลากหลายและสามารถใช้นวดเพื่อรักษาโรคและสุขภาพได้ ไม่ว่าจะเป็นการนวดตัว นวดน้ำมัน นวดฝ่าเท้า และการนวดประคบสมุนไพร ส่งผลให้ธุรกิจประเภทดังกล่าวมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัด และมีแนวโน้มเติบโตเทียบเท่าจังหวัดเพื่อการท่องเที่ยวอื่นๆ นอกจากนี้เมื่อทิศทางการเติบโตของธุรกิจเพิ่มสูงขึ้น แต่จำนวนร้านที่ให้บริการยังคงมีจำนวนจำกัด ย่อมส่งผลกระทบต่อการใช้บริการนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการนวดแผนไทย ทำให้คนในท้องถิ่นเริ่มหันมาลงทุนในธุรกิจนวดแผนไทยมากขึ้นเพราะเริ่มก้าวทันโอกาสและมองเห็นแนวโน้มเติบโตของธุรกิจ

นอกจากโอกาสของธุรกิจที่มองเห็นแล้ว การวิเคราะห์ทรัพยากรของธุรกิจก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะนักท่องเที่ยวมาเลเซียมาจากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกับคนในท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ การสั่งสมประสบการณ์เดิม ทักษะคติหรือแม้แต่พฤติกรรมที่แสดงออก เป็นต้น ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยในหัวข้อ “ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย” เพราะผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวแปร ระหว่าง “ความใส่ใจสุขภาพ” กับ “ทัศนคติ” เนื่องจากตัวแปรทางด้านทัศนคติช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งความซับซ้อนได้ ช่วยจัดประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี เพราะมนุษย์ไม่สามารถจดจำประสบการณ์ต่างๆ ได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องจัดประสบการณ์ต่างๆ ออกเป็นหมวดหมู่ (โปรดปราน รุ่งหิรัญ, 2543) ซึ่งผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในการพัฒนาการให้บริการนวดแผนไทย โดยนำไปประยุกต์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่สนใจจะเข้ามาเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ในธุรกิจด้านนี้ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย
2. เพื่อศึกษาความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงทัศนคติและความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
2. ผู้ประกอบการบริการนวดแผนไทย สามารถนำผลการวิจัยไปกำหนดกลยุทธ์การตลาดที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
3. ผลการศึกษาวิจัย สามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลและเป็นประโยชน์ทางการศึกษาให้แก่ผู้ที่สนใจได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป

ทบทวนวรรณกรรม

ความใส่ใจสุขภาพของบุคคลเป็นสิ่งที่แสดงถึงคุณภาพของชีวิต โดยบุคคลจะมีการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพของตนเองอย่างชัดเจน (Kraft & Goodell, 1993) สามารถแสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ และสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติที่มีต่อสิ่งใด

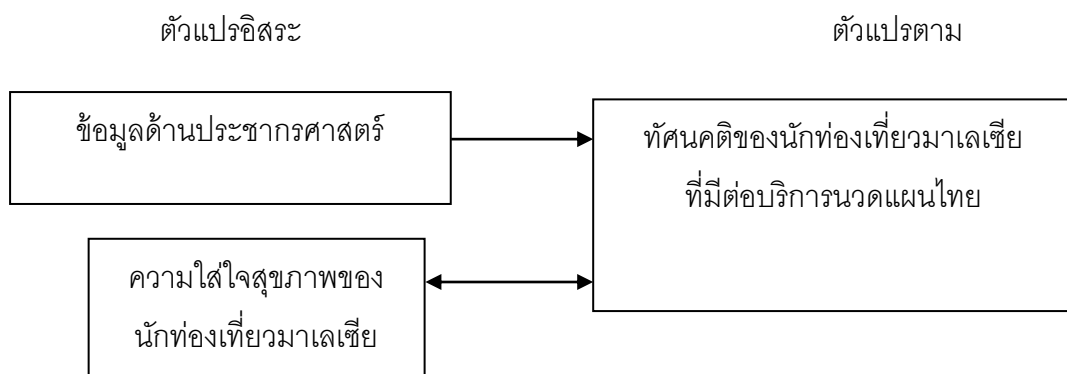
สิ่งหนึ่ง นอกจากนี้อองค์ประกอบของความใส่ใจสุขภาพและทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งหมด 3 ส่วน ดังเช่น ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในเชิงพฤติกรรม ซึ่งทุกองค์ประกอบจะแปรผันไปตามการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้านั้นๆ เช่น หากรู้สึกชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็อาจจะส่งผลต่อทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปโดยปริยาย

หฤทัย บุญศิริ (2556) ได้ศึกษาถึงความตระหนักเรื่องสุขภาพของของเงินเนอเรชั่นวายในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเชิงป้องกันมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับระดับความตระหนักเรื่องสุขภาพ กล่าวคือ ผู้บริโภคกลุ่มเงินเนอเรชั่นวายที่มีความตระหนักเรื่องสุขภาพในระดับมาก ย่อมนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมสุขภาพเชิงป้องกันในระดับมากเช่นกัน

จันทร์ประสิทธิ์ สีพาฤทธิ์ และคณะ (2549) ได้ศึกษาถึงทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บริการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทยอยู่ในระดับมาก เพราะรับรู้ว่าการนวดแผนไทยช่วยในเรื่องของสุขภาพ และมีทัศนคติต่อปัจจัยทางด้านพนักงานนวดและบริการ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ และด้านอาคารและสถานที่อยู่ในระดับมาก

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ความใส่ใจสุขภาพมีความสัมพันธ์กับทัศนคติ เพราะความใส่ใจสุขภาพของบุคคลจะกระทำหรือแสดงออกที่มีผลต่อสุขภาพ โดยอาศัยความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนทางสุขภาพที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม (ธันวามาศ ศุภวรรณรักษ์, 2543) ซึ่งสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อให้ทราบถึงความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยว และทัศนคติโดยภาพรวมที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านผู้นวด วัสดุและเครื่องมือ ราคา การรับรู้คุณประโยชน์ และการส่งเสริมอาชีพให้กับคนในพื้นที่ เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการ Ad Hoc Method โดย Aeker, Kumar และ Day (2007) จำนวน 500 ตัวอย่าง เพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยสุ่มแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียทั้งที่เคยใช้หรือไม่เคยใช้บริการนวดแผนไทย ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม จำนวน 3 ส่วน แจกให้กลุ่มตัวอย่างกรอกเอง โดยสร้างแบบสอบถามขึ้นจากแนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ มีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบคำตอบเดียว (Multiple Choice)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความใส่ใจในสุขภาพของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซีย ประยุกต์ใช้คำถามด้วย 5 Points Likert – Scale ของ Jayanti & Burns (1998) และ Michaelidou & Hassan (2008) มีลักษณะแบบประเมินค่าความมากน้อยและวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย โดยให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นของตนเองตามคำถามที่กำหนดให้ โดยมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่าทั้งหมด 5 ระดับ

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผลคะแนน โดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น (ยุทท ไกยวรรณ, 2550) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง เห็นด้วย/ใส่ใจสุขภาพมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง เฉยๆ

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วย/ใส่ใจสุขภาพน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ใส่ใจสุขภาพน้อยที่สุด

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมจัดระเบียบข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธีวิเคราะห์โดยใช้สถิติในเรื่องของร้อยละ และค่าเฉลี่ย

2. การวิเคราะห์ความใส่ใจในสุขภาพและทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจในสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียกับทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทย วิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 40 – 49 ปี สถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนหรือห้างร้าน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 ริงกิต เข้ามาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นิเวศธรรมชาติ และมีความต้องการใช้บริการสุขภาพ โดยเลือกจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเอง สำหรับประเด็นทางด้านสุขภาพเลือกการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ สำหรับการเลือกใช้บริการนวดแผนไทยชอบการนวดฝ่าเท้าและการนวดตัวในห้องแอร์ ตัดสินใจใช้บริการจากปัจจัยทางด้านผู้นวด เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์มีความพร้อมในการให้บริการ อีกทั้งรับรู้คุณประโยชน์ว่าช่วยในเรื่องของการลดอาการปวดเมื่อยและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ช่วยให้ระบบไหลเวียนเลือดดีขึ้นและช่วยขับของเสียและเพิ่มประสิทธิภาพของหลอดเลือด

2. ความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียมีความใส่ใจสุขภาพของตนเองอยู่ในระดับใส่ใจสุขภาพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.57 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกประเด็นอยู่ในระดับใส่ใจสุขภาพมากที่สุด

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความใส่ใจสุขภาพ

ประเด็นด้านความใส่ใจสุขภาพ	\bar{x}	S.D.	ระดับความใส่ใจสุขภาพ
1. ท่านกังวลว่าสารเคมีอาจปนเปื้อนในน้ำมันนวด	4.29	0.69	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
2. ท่านกังวลเรื่องอุปกรณ์ เครื่องมือ และผู้นวดทุกครั้ง	4.34	0.68	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
3. ท่านอ่านคุณประโยชน์ของการนวดบนแผ่นป้าย	4.59	0.68	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
4. ท่านอ่านบทความที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	4.68	0.51	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
5. ท่านสนใจข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง	4.71	0.51	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
6. ท่านกังวลเกี่ยวกับสุขภาพอยู่ตลอดเวลา	4.81	0.45	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
รวม	4.57	0.43	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด

3. ทศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียมีทัศนคติในภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

ทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย	\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ
1. นวดแผนไทยได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้น	4.16	0.76	เห็นด้วย
2. นวดแผนไทยช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับจังหวัดสงขลา	3.92	0.78	เห็นด้วย
3. ท่านเห็นด้วยกับการดูแลสุขภาพด้วยการนวดแผนไทย	4.77	0.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย	\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ
4. ท่านคิดว่านวดแผนไทยส่งผลดีต่อสุขภาพ	4.79	0.45	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. ท่านคำนึงถึงปัจจัยผู้นวด อุปกรณ์ เครื่องมือ และสถานที่	4.79	0.47	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านราคาต้องเหมาะสมกับการให้บริการ	4.79	0.46	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7. ท่านคิดว่าควรมีสถานบริการนวดแผนไทยรองรับเพิ่มขึ้น	4.68	0.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. ท่านคิดว่านวดแผนไทยส่งเสริมอาชีพให้คนในชุมชน	4.30	0.71	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9. ท่านคิดว่านวดแผนไทยสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ไทย	4.35	0.72	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10. ท่านคิดว่าควรส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยให้สืบทอดต่อไป	4.67	0.65	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	4.52	0.44	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ความใส่ใจสุขภาพมีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยภาพรวมของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพและทัศนคติ

ความใส่ใจสุขภาพ	ทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย			
	r	Sig.	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
ทัศนคติโดยภาพรวม	0.77	0.00*	เดียวกัน	สูง
รวม	0.77	0.00*	เดียวกัน	สูง

บทสรุป วิจัย และข้อเสนอแนะ

1. ความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

นักท่องเที่ยวมาเลเซียมีความใส่ใจสุขภาพอยู่ในระดับใส่ใจสุขภาพมากที่สุด อาจมีผลมาจากรัฐบาลมาเลเซียได้กำหนดนโยบายโดยการให้ประชาชนหันมาดูแลสุขภาพตนเองมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสถิติ วงศ์สุวรรณ (2525) ที่ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อความใส่ใจสุขภาพด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความรู้ ประสบการณ์เดิม การสังเกต พิจารณา ความสนใจ การเห็นคุณค่า ความตั้งใจ และความพร้อมที่จะรับรู้ มีผลให้นักท่องเที่ยวมาเลเซียกลับมาตระหนักและให้ความสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสุขภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของหุทัย บุญศิริ (2556) ที่ได้ศึกษาถึงความตระหนักเรื่องสุขภาพ โดยอธิบายผลไว้ว่า

ผู้บริโภคที่มีความตระหนักในเรื่องสุขภาพอยู่ในระดับมาก ย่อมนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมสุขภาพเชิงป้องกันในระดับมากเช่นกัน

2. ทักษะคตินักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

นักท่องเที่ยวมาเลเซียมีทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการคำนึงถึงปัจจัยทางด้านผู้นวด อุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ และการนวดเพื่อสุขภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์ประสิทธิ์ สีพาทย์ และคณะ (2549) ที่ศึกษาถึงทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บริการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม โดยอธิบายว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติด้านพนักงานนวดและบริการ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ ด้านอาคารและสถานที่ และการนวดช่วยในเรื่องของสุขภาพอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระพงษ์ อาญาเมือง (2557) ที่ว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะการนวดช่วยบรรเทาอาการปวดเมื่อยและช่วยผ่อนคลายกล้ามเนื้อ

3. ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

ความใส่ใจสุขภาพมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีทิศทางเดียวกันในระดับสูง หมายความว่า เมื่อนักท่องเที่ยวมาเลเซียใส่ใจสุขภาพของตนเองมากขึ้น จะทำให้นักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทยมากขึ้นเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับคำอธิบายของธันวาคม ศุภวรรณรักษ์ (2543) ที่ว่าความใส่ใจสุขภาพของบุคคลจะกระทำหรือแสดงออกที่มีผลต่อสุขภาพโดยอาศัยความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติตนทางสุขภาพที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับพนักงานนวด วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือในการให้บริการ เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างมาก
2. ผู้ประกอบการควรส่งเสริมและประชาสัมพันธ์บริการนวดแผนไทยผ่านช่องทางวิทยุและป้ายโฆษณาให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มกลุ่มเป้าหมายของธุรกิจ
3. ผู้ประกอบการควรเลือกใช้น้ำมันนวดที่ผลิตโดยพืชสมุนไพรจากธรรมชาติ และไม่มีสารปนเปื้อนในน้ำมัน เพราะถ้าใช้น้ำมันที่นำมาใช้มีสารปนเปื้อนจะส่งผลให้ทัศนคติของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเชิงลบได้
4. ผู้ประกอบการควรเตรียมพนักงานนวดที่มีความรู้ความชำนาญในการให้บริการแบบนวดฝ่าเท้าและนวดตัวให้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในช่วงเวลา 18.00 – 20.00 น.

5. ผู้ประกอบการควรส่งเสริมการตลาดด้วยการจัดทำโปรโมชั่นแบบครอบครัว และมีราคาถูก เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายได้น้อยและเดินทางมาท่องเที่ยวแบบครอบครัว

6. ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้น ในการร่วมกันจัดแคมเปญ “นวดไทยเพื่อสุขภาพ” โดยลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์บริเวณด้านสะเดา จังหวัดสงขลา หรือเข้าไปประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ประเทศมาเลเซีย ดังเช่น รัฐือโปรี เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด. (2558). แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา. <http://stg.songkhla.go.th/develop> สืบค้นเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2558.

จันทร์ประสิทธิ์ สีพาทย์ และคณะ. (2549). *ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บริการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

โปรดปราน รุ่งหิรัญ. (2543). *ทัศนคติและพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการขายสินค้าตรงทางโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ธีระพงษ์ อาญาเมือง. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าตนเองกับความรู้และทัศนคติของผู้รับบริการที่มีต่อการบำบัดด้วยการนวดแผนไทย ณ คลินิกแพทย์แผนไทย วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี*. สาธารณศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธันวามาส ศุภวรรณรักษ์. (2543). *พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนผู้ใหญ่วิทยาลัยบางเขน กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ยุทธ ไทยวรรณ. (2550). *หลักการทำวิจัยและการทำวิทยานิพนธ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.

สถิต วงศ์สุวรรณ. (2525). *พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สารมวลชน.

โสมนัสสา โสมนัส. (2549). *พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการเลือกใช้บริการนวดแผนไทยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

หฤทัย บุญศิริ. (2556). *ความตระหนักเรื่องสุขภาพของเจนเนอเรชั่นวาย ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา*. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Aaker, D.A., Kumar, V. and Day, G.S. (2007). *Marketing Research* (9th ed.). the United States of America: John Wiley&Sons, Inc.

Kraft, F.B., and Goodell, P.W. (1993). *Identifying the health Conscious Consumer*. Journal of Health Care Marketing, 13 (3), 18 – 25.